

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9939/2024
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Николина Бабић, адвокат из ... , против туженог ББ из ... , чији је пуномоћник Милена Ивошевић, адвокат из ... , ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3385/2023 од 07.12.2023. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3385/2023 од 07.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3385/2023 од 07.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 543/17 од 01.09.2023. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца је делимично усвојен, а ставом другим утврђено да је ништав и без правног дејства Уговор о продаји О П 783/11 од 04.08.2011. године закључен између сада пок. ВВ бившег из ... као продавца и туженог као купца, којим уговором је продавац продао купцу некретнине на свом имену у 5755/2650 дела у листу непокретности ... КО ... и то ближе описаних у том ставу изреке, за уговорену купопродајну цену од 200.000,00 динара која је исплаћена у целости, па је тужени обавезан да наведене некретнине преда у посед тужиоцу. Ставом трећим изреке, утврђено је да је ништав и без правног дејства Уговор о поклону Ов 900/2005 од 22.04.2005. године закључен између сада покојног ВВ бившег из ... као поклонодаваца и туженог као поклонопримца, којим уговором је поклонодавац поклонио поклонопримцу некретнину уписану на свом имену и то у 31420/65950 дела у лн ... КО ... и то парцелу број ... њива прве класе „Економија“ у површини од 2 хектара и 29 ари и 75м², те је туженом наложено да тужиоцу преда у посед предметну некретнину. Ставом четвртим изреке, тужбени захтев у делу којим је тражено да суд обавезе тужиоца да туженом на име исплаћене купопродајне цене по уговору исплати износ од 200.000,00 динара је одбијен. Ставом петим изреке, тужба (у пресуди погрешно означено тужбени захтев) у делу којим је тражено да се наложи РГЗ СКН Бачка Паланка успостава ранијег земљишно књижног стања је одбачена. Ставом

шестим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 303.487,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате, док је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ накнаде трошкова поступка од дана пресуђења па до дана извршности одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3385/2023 од 07.12.2023. године ставом првим изреке жалба туженог је одбијена и пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 543/2017 од 01.09.2023. године у побијаном усвајајућем делу одлуке о главном захтеву и одлуке о трошковима поступка (ставови 1,2,3 и 6 изреке) потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости купопродајног уговора закљученог између праног претходника тужиоца и туженог 04.08.2011. године, и уговора о поклону закљученог између правног претходника тужене и туженог дана 22.04.2005. године због неспособности за расуђивање сада покојног ВВ и његове немогућности да се стара о својим правима и обавезама, што произилази из налаза и мишљења вештака приложених у току поступка и у поступку за лишење пословне способности сада покојног ВВ јер је боловао од прогресивне болести трајног карактера почев од 2004. године.

Према становишту Врховног суда, побијана одлука је донета правилном применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на правна питања од општег интереса или на правна питања у интересу равноправности грађана, већ се указује на чињенична и правна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Навод да сада покојни правни претходник тужиоца у време закључења ових правних послова није био лишен пословне способности није од утицаја на пословну способност тог лица у време закључења уговора и не представља разлог из члана 404. ЗПП за дозвољеност посебне ревизије, јер су то чињенице које се цене у сваком конкретном случају (утврђено је да је сада пок. правни претходник тужиоца од 2004. године боловао од прогресивне болести

трајног карактера која је утицала на способност за расуђивање и на његову могућност да се стара о својим правима и обавезама). Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке које би због другачијег одлучивања оправдавале потребу уједначавања судске праксе.

Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питање из домена примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 22.11.2011. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 1.000.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић